

M. Chajrullin: Aký bude osud Prigožina?

- CZ24 News | 24. června 2023

RUSKO: Po niekoľkých dňoch nádherného ticha sa Jevgenij Viktorovič Prigožin opäť objavil v éteri.

A znova sa pokúsil prekonať sám seba — očividne hovoril celou svojou širokou dušou. Pálil a šokoval naplno. Citovať ho nebudeme, aj tak sa to šíri rýchlosťou blesku. Avšak vo svetle toho, čo povedal, je zaujímavé porozmýšľať o osude Jvgenija Viktoroviča.

Mnohí už sú dosť zmätený, zaútočil aj na samotného Vladimira Vladimiroviča a ešte nebol uväznený (zastrelený, otrávený atď.). Pre totalitného diktátora veľmi nezvyčajné.

Kde sú naše vychvalované špeciálne služby, ktoré majú ruky od krvi až po krk. Prečo nereagujú? A tu sa ponáhľam, aby som všetkých potešil — vedia a reagujú. Len sa nepýtajte, ako to viem — možno vám to poviem, no zatiaľ, ak chcete, verte alebo nechajte tak (ako hovoril Bronevoj, nikomu nemôžete veriť, ale mne môžete).

Ale ako vždy, keď ide o veľkú politiku, nič nie je také jednoduché. Potrebný je teda príbeh zo zákulisia.

Začnime od momentu, keď sa guvernérom Petrohradu stal Alexander Dmitrievič Beglov. Tu treba pochopiť, že Petrohrad je taký osobný projekt VVP a jeho petrohradského tímu.

Hlavnými operátormi tohto projektu sú dva tímy (zoskupenia, klany, združenia atď.). Toto je skupina Valentiny Matvienko a skupina „Gazpromu“. Pravidelne sa menia. To je taký bipartistický vnútroregionálny príbeh. A sú poverení priamym vykonávaním kolosálnych plánov rozvoja Petrohradu. Všetci ostatní z Petrohradu (Kovalčuk, Rotenberg, Timčenko atď.) nie sú v týchto veciach tí hlavní – len sa presúvajú z jedného tímu do druhého.

A potom, ak si pamätáte, Jevgenij Viktorovič Prigožin usporiadal verejné zúčtovanie s novovymenovaným guvernérom Beglovom (je predstaviteľom spomínanej skupiny Valentiny Matvienko).

Súdiac podľa otvorených zdrojov, podnikateľa urazilo, že nedostal možnosť odkúpiť petrohradský biznis s odpadkami aj keď poskytol nejaké predvolebné služby Alexandrovi Dmitrievičovi. A už vtedy všetci, dokonca aj tí najmenší hráči na úrovni Ruska (politici, podnikatelia), pochopili, že s Prigožinom sa neoplatí spolčovať. Podstata bola veľmi jednoduchá – netreba podporovať snahy o destabilizáciu vnútornej situácie v krajine.

Elita má právo sa medzi sebou škriepiť, ale tak, aby nenarušila všeobecný pokoj Rusov. Kto nevie, vnútorná stabilita je taký osobný fetiš Vladimira Putina. Nedá sa s tým zaobchádzať s neúctou.

To znamená, že v tej chvíli naše orgány vykonali potrebnú prácu okamžite a vo veľkom rozsahu. Potom anonymné Telegram-kanály a vôbec nie anonymný spevák Šnur ešte nejaký čas na Beglova štekali a potom kampaň zhasla sama od seba.

Zaujímavé je, že niečo podobné sa stalo aj v predvečer a na začiatku špeciálnej vojenskej operácie — opäť bol vyslaný signál všetkým údajným záujemcom, že spolu s Prigožinom nemá cenu pumpovať vnútornú situáciu a celkovo je treba sa od neho držať ďalej. Nech sa Jevgenij Viktorovič sám nadrapuje.

Inými slovami — tí, ktorí sú zainteresovaní, zhodnotili aktuálny stav a urobili preventívne práce vopred.

A nakoniec vidíme, že Jevgenijovi Viktorovičovi sa nepodarilo dať dokopy žiadnu serióznú koalíciu. Podporilo ho len zopár idiotských vojenských korešpondentov, čo je samo o sebe významné: spoliehať sa vo vážnych prípadoch na podporu vyslovených imbecilov znamená vynášať súdy nad sebou samým. To, mierne povedané, naznačuje niečiu osobnú menejcennosť a všeobecnú slabosť ako politického hráča.

Ako povedal súdruh Si jednému hlúpemu politikovi, „takto sa to u nás nerobí“. Navyše je to také priehľadné, že ani starí partáci Jevgenija Viktoroviča nepodporovali: Šnur nikdy nenapísal pieseň o „hlade po munícii“. Možno sa začínajúci novinár umúdril alebo možno bol len naliaty – ktovie.

Napriek tomu sa Jevgenij Viktorovič, úplne sám, hrdo naďalej stavia proti systému, ktorý ho mimochodom zrodil a napriek tomu sa snaží porodiť sám seba. V tom zmysle, že práve v tomto systéme sa sám veľmi dobre cítil. A potom sa zrazu stal veľmi úprimným.

A tu vyvstáva relevantná otázka — čo bude ďalej s Jevgenijom Viktorovičom. Ako sa to všetko skončí? Veď s takouto poctivosťou sa žije veľmi ťažko. A tu je nedávny príklad.

Na začiatku špeciálnej vojenskej operácie utiekol na Západ poslanec z „Jednotného Ruska“ Magomed Gadžiev. V Dagestane bol známy pod menom Maga-Fix a bol stvorením obchodníka Suleimana Kerimova. Naše špeciálne služby hodnotili Fixu vždy veľmi správne – totiž ako otvoreného nepriateľa, protištátny živel, pričom voči Suleimanovi Kerimovovi zrejme takto nevystupoval. Kerimov je, samozrejme, sám starý lišiak, ktorý rád demonštruje akúsi liberálnu nezávislosť, a potom je v jeho najbližšom kruhu tento Gadžiev.

Celé tie roky ma to udivovalo.

Napriek tomu Fixa nechali na pokoji, zakaždým mu dovolili prejsť z jedného volebného obdobia do druhého. No ale nastala hodina „H“, Maga sa roztriasol a teraz aktívne prezrádza majetok svojho bývalého majiteľa. A Suleiman Kerimov sa stal (veru) veľmi ústretovým a vlasteneckým.

Inými slovami, algoritmus je celkom pochopiteľný, VVP to sám vyjadril počas anglického škandálu s utčencom:

O týchto plazoch vieme, sledíme za nimi a nedovolíme im príliš škodiť, a potom sa situácia buď vyrieši sama a my to využijeme vo svoj prospech alebo udrieme v momente, keď je to pre nás výhodné.

Súhlas, pôvabná a múdra múdrosť.

Tak je to zrejme aj s Jevgenijom Viktorovičom. Situácia je stále pod kontrolou a potom buď Prigožin opäť zmúdre a prezuje sa vo vzduchu alebo nejaký somár zomrie (alebo utečie, alebo urobí niečo iné) a všetko sa vyrieši samo v náš prospech. No, samozrejme, ak to všetko nepomôže, prečítajte si

vyššie...

Niektoré náznaky sú menej pochopiteľné, ale snád' je to v celku jasné – pozn. prekl.

A už mu robí reklamu aj Newsweek:

AUTOR: Marat Chajrullin

[ZDROJ](#)

Překlad: NF